

16. 12. 2010

Krajský úřad - Jihočeský kraj
Odbor regionálního rozvoje, územního plánování,
stavebního řádu a investic
U Zimního stadionu 1952/2
370 76 České Budějovice

naše značka	vyřizuje / linka	datum
SZ NPS 10325/2010/2 - NPS 11207/2010	Ing. Michálková / 376 331 516	16.12.2010

Věc: **"Zásady územního rozvoje Jihočeského kraje" - stanovisko ke změnám v návrhu, požadavky k zadání regulačního plánu Propojení Klápa - Hraničnick a stanovisko podle § 45i odst. 1 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, v platném znění, k zadání regulačního plánu Propojení Klápa - Hraničnick**

Správa Národního parku Šumava jako příslušný orgán ochrany přírody dle ustanovení § 75 odst. 1 písm. e) zákona ČNR č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, v platném znění (dále jen „ZOPK“), vykonávající státní správu v ochraně přírody a krajiny na území národního parku podle ustanovení § 78 odst. 1 ZOPK, obdržela dne 11.11.2010 Váš přepis, ve kterém upozorňujete na změny v dokumentaci „Zásady územního rozvoje Jihočeského kraje“ (dále jen „ZÚR JČK“) mezi společným jednáním a veřejným projednáním, a vyzýváte k uplatnění stanoviska k provedeným změnám.

Zpracování upraveného návrhu ZÚR JČK předcházela dohoda o narovnání rozporů, uzavřená ve smyslu § 4 odst. 7 zákona č. 186/2006 Sb., stavební zákon, § 133 odst. 3 a § 136 odst. 6 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, uzavřená mezi Ministerstvem pro místní rozvoj, Ministerstvem životního prostředí a Ministerstvem zemědělství, kterou došlo k narovnání rozporných stanovisek dotčených orgánů za účelem jejich sjednocení v zájmu rozvoje Jihočeského kraje, a to v následujících bodech rozporu: lyžařský areál Špičák, lyžařský areál Smrčina, šumavská elektrická dráha, rozšíření komunikace k hraničnímu přechodu Zadní Zvonková a lokality pro akumulaci povrchových vod.

Správa Národního parku Šumava po posouzení upraveného návrhu ZÚR JČK sděluje ve výše uvedené věci následující stanoviska a požadavky:

A. Stanovisko ke změnám v návrhu ZÚR JČK

V porovnání s návrhem ZÚR JČK pro společné jednání dne 6.8.2008 došlo v návrhu k úpravě vymezení rozvojové plochy SR 17 (původně Smrčina, Nová Pec – lyžařský areál, nyní Propojení Klápa – Hraničnick), a dále jsou nově prezentovány bodové záměry SR 25/1-3 (ZOO program na Šumavě) a záměr SR 27 (Cross golf Stožec).

K novým bodovým záměrům SR 25/1-3 zahrnujícím ZOO program na Šumavě sdělujeme, že ze strany předkladatele záměru - Správy NP a CHKO Šumava nejsou dosud vyjasněny představy o budoucí podobě, tj. o rozsahu a zabezpečení území, technickém zázemí, údržbě a druzích zvířat. Orgán ochrany přírody s těmito záměry souhlasí za předpokladu, že obslužné objekty budou umístěny v návaznosti na zastavěné území a výběhy budou umístěny mimo lokality výskytu zvláště chráněných druhů a plochy, jejichž charakter by mohl být ve vztahu k danému druhu zvířete negativně ovlivněn.

S novým záměrem SR 27 Cross golf Stožec orgán ochrany přírody souhlasí za předpokladu, že se nebude jednat o klasické golfové hřiště, jehož výstavba a provoz vyžadují rozsáhlé zemní úpravy, nutnost výstavby zavlažovacích systémů, hnojení a používání herbicidů. Budování a provoz klasického golfového hřiště by v této lokalitě představoval nežádoucí změny kvality biotopů a ztrátu druhové bohatosti.

Z hlediska zájmů chráněných ZOPK se jako nejvíce problematická jeví upravená rozvojová plocha SR 17 Propojení Klápa - Hraničník, která vymezuje prostor pro variantní řešení propojení lyžařského areálu Hochficht a české strany. Celková rozloha zasažená tímto záměrem činí cca 140 ha (včetně části na území CHKO Šumava), přičemž se jedná o součást rozsáhlého, do této doby prakticky nenarušeného souvislého komplexu lesních porostů zahrnujících řadu cenných biotopů. Dle citované dohody Ministerstva pro místní rozvoj, Ministerstva životního prostředí a Ministerstva zemědělství, bude plocha SR 17 podrobně řešena a limitována z hlediska využití území a ochrany životního prostředí včetně významnosti vlivů na území EVL Šumava a PO Šumava regulačním plánem pořízeným Jihočeským krajem. Orgán ochrany přírody v této věci upozorňuje, že dotčené území obsahuje řadu limitů daných ZOPK, jejichž kolizi se záměrem bude nutné před vydáním regulačního plánu řešit (podrobně v části B tohoto stanoviska).

B. Požadavky k zadání regulačního plánu Propojení Klápa - Hraničník

K návrhu zadání regulačního plánu Propojení Klápa – Hraničník obsaženého v bodě 65 a grafické části upraveného návrhu ZÚR JČK sděluje orgán ochrany přírody následující:

1. Území zahrnuté do rozvojové plochy SR 17 je součástí severních svahů komplexu vrcholů Smrčiny a Hraničníku v Trojmezenské hornatině, které představují z vegetačního hlediska zcela unikátní fenomén Šumavy. Na této ploše je zachován plynulý sled společenstev lesních vegetačních stupňů (montánního a supramontánního), a to od květnatých bučin přes acidofilní bučiny po klimaxové smrčiny. Lesní porosty jsou zde přírodě blízké či původní s cenným genofondem. Podle aktualizovaného mapování biotopů v roce 2009 se přímo v záměrem SR17 dotčeném prostoru vyskytují převážně biotopy horských třtinových smrčín s papratkou horskou, biotopy horských bučin a místy také biotopy lesních pramenišť, podmáčených smrčín a biotopy luhu olše šedé. Ve vyjmenovaných biotopech je evidován výskyt zvláště chráněných druhů rostlin ve smyslu ustanovení § 48 ZOPK a dle vyhlášky MŽP ČR č. 395/1992 Sb., v platném znění, a to dřípátky horské (*Soldanella montana*), plavuně pučivé (*Lycopodium annotinum*), kýchavice bílé (*Veratrum album*) a kamzičníku rakouského (*Doronicum austriacum*), všechny se stupněm ohrožení – ohrožený druh. Zvláště chráněné druhy rostlin jsou chráněny ve všech svých podzemních a nadzemních částech a všech vývojových stádiích; chráněn je rovněž jejich biotop. Z charakteru záměru je zřejmé, že bude představovat rušivý zásah do vývoje uvedených druhů, což je podle § 49 ZOPK zakázáno. Orgán ochrany přírody může povolit výjimku ze zákazu uvedeného v § 49 ZOPK podle ustanovení § 56 ZOPK.
2. Na unikátní lesní ekosystémy jsou vázány lesní druhy fauny včetně druhů zvláště chráněných a druhů, které jsou předmětem ochrany Evropsky významné lokality Šumava nebo Ptáčí oblasti Šumava. V území byl prováděn Českou společností ornitologickou v letech 2006 a 2009 podrobný monitoring avifauny, při kterém byl v území zjištěn výskyt až 75 druhů ptáků. Ze zvláště chráněných druhů živočichů ve smyslu ustanovení § 48 ZOPK a dle vyhlášky MŽP ČR č. 395/1992 Sb., v platném znění, se zde pravidelně vyskytuje tetřev hlušec (*Tetrao urogallus*) a puščík bělavý (*Strix uralensis*) oba se stupněm ohrožení – kriticky ohrožený druh, dále je evidován výskyt druhů čáp černý (*Ciconia nigra*), jeřábek lesní (*Bonasa bonasia*), sýc rousný (*Aegolius funereus*), kulíšek nejmenší (*Glaucidium passerinum*), datlík tříprstý

(*Picoides tridactylus*), krahujec obecný (*Accipiter nisus*), strakapoud bělohřbetý (*Dendrocopos leucotos*), kos horský (*Turdus torquatus*), lejsek malý (*Ficedula parva*), všechny se stupněm ohrožení – silně ohrožený druh, dále pak jestřáb lesní (*Accipiter gentilis*), sluka lesní (*Scolopax rusticola*), ořešník kropenatý (*Nucifraga caryocatactes*) a krkavec velký (*Corvus corax*), všechny se stupněm ohrožení – ohrožený druh. Území je rovněž biotopem rysa ostrovida (*Lynx lynx*) se stupněm ohrožení – silně ohrožený druh a je zde doložen občasný výskyt losa evropského (*Alces alces*) se stupněm ohrožení – silně ohrožený druh. Jak je orgánu ochrany přírody známo z jeho správní činnosti, je nepochybné, že zejména v případě zvláště chráněného druhu tetřeva hlušce představuje záměr škodlivé rušení, které je podle § 50 ZOPK zakázáno. Orgán ochrany přírody dále předpokládá, že škodlivé rušení ve smyslu ZOPK nastane i u dalších vyjmenovaných druhů, s určitostí to však půjde dovodit až na základě dopracovaného návrhu regulačního plánu. Orgán ochrany přírody může povolit výjimku ze zákazu uvedeného v § 50 ZOPK podle § 56 ZOPK.

3. Záměr může být v kolizi s několika základními ochrannými podmínkami národních parků, a to s ustanovením § 16 odst. 1 písm. j) ZOPK jako činnost, která má za následek změnu vodního režimu pozemků. Dále v případě, že se záměr se bude týkat území I. zóny ochrany přírody, dostane se záměr do kolize s ustanovením § 16 odst. 2 písm. a) ZOPK, který stanoví zákaz povolování a umisťování nových staveb na území první zóny národního parku, a konečně je zde také možnost kolize s ustanovením § 16 odst. 2 písm. c) ZOPK, který zakazuje měnit současnou skladbu a plochu kultur, nevyplyvá-li změna z plánu péče o národní park. Orgán ochrany přírody může povolit výjimku ze zákazů uvedených v § 16 ZOPK podle § 43 ZOPK.

Vzhledem k tomu, že regulační plán Propojení Klápa – Hraničnick nahradí příslušná územní rozhodnutí, je nutné s ohledem na současnou judikaturu v této oblasti před jeho vydáním pravomocně rozhodnout o výše uvedených výjimkách.

K návrhu zadání regulačního plánu Propojení Klápa – Hraničnick dále orgán ochrany přírody uvádí, že realizace záměru v rámci rozvojové plochy SR17 je zásahem, který by mohl snížit nebo změnit krajinný ráz podle § 12 ZOPK. Z tohoto důvodu je potřeba se v procesu posuzování vlivu na životní prostředí zaměřit na hodnocení vlivu tohoto záměru na krajinný ráz.

Orgán ochrany přírody závěrem upozorňuje na skutečnost, že v souvislosti s vymezením rozvojové plochy SR 17 došlo k nahrazení nadregionálního bikoridoru NBC 172 nadregionálním biocentrem NBC 619, které je však rozvojovou plochou SR 17 účelově rozděleno na dvě části.

Správa NP Šumava je orgánem ochrany přírody odpovědným za vymezení ÚSES regionální a lokální úrovně na svém správním území, nadregionální ÚSES je v kompetenci MŽP. Vymezení skladebných prvků ÚSES je realizováno v souladu s platnou metodikou podle jasně vymezených zásad, které zohledňují otázku rozmanitosti přírodních ekosystémů, jejich prostorových vztahů a nezbytných prostorových parametrů, aktuálního stavu krajiny a společenských limitů a záměrů. Je zřejmé, že základním atributem ÚSES je právě provázanost jeho jednotlivých skladebných částí. Nadregionální ÚSES byl vymezen mimo jiné s cílem zajistit ochranu migračně významných území velkých savců včetně druhů zvláště chráněných. Na tomto místě je nutné připomenout, že právě fragmentace krajiny patří k nejvýznamnějším negativním vlivům činnosti člověka na živou přírodu. K enormnímu nárůstu počtu antropogenních bariér v krajině došlo zejména v posledních desetiletích. Význam dotčeného území pro migraci velkých obratlovců je značný, a to zejména s ohledem na existenci sjezdovek na sousedním rakouském území, které tvoří významné migrační bariéry. Je třeba zdůraznit, že s ohledem na vysoké ekologické nároky velkých obratlovců je zřejmé, že tam, kde je zajištěna propustnost krajiny pro velké savce, bude dostatečná i pro ostatní druhy lesních živočichů.

Od roku 2008 probíhá revize skladebných částí generelu ÚSES, přičemž záměrem SR17 dotčená plocha je zahrnuta do funkčního NRBC. Lze konstatovat, že příčné rozdělení navrženého NRBC umístěním rozvojové plochy SR17 v koridoru širokém cca 500 m hlavní myšlenku projektování a realizace ÚSES zcela popírá.

C. Stanovisko podle § 45i ZOPK k zadání regulačního plánu Propojení Klápa - Hraničnick

Správa Národního parku Šumava jako příslušný orgán ochrany přírody dle ustanovení § 75 odst. 1 písm. e) zákona ČNR č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, v platném znění (dále jen „ZOPK“), vykonávající státní správu v ochraně přírody a krajiny (§ 75 odst. 2 ZOPK) na území národního parku (§ 78 odst. 1 ZOPK), na základě posouzení návrhu zadání regulačního plánu Propojení Klápa – Hraničnick obsaženého v bodě 65 a grafické části upraveného návrhu ZÚR JČK (dále jen „záměr“), vydává podle ust. § 45i odst. 1 ZOPK toto stanovisko:

Významný vliv na příznivý stav předmětu ochrany nebo celistvost Ptačí oblasti (dále jen „PO“) Šumava výše uvedeného záměru **nelze vyloučit**.

Významný vliv na příznivý stav předmětu ochrany nebo celistvost Evropsky významné lokality (dále jen „EVL“) Šumava výše uvedeného záměru **nelze vyloučit**.

Orgán ochrany přírody posuzoval předložený záměr z hlediska vlivu jeho realizace na jednotlivé předměty ochrany EVL Šumava a PO Šumava, přičemž byly hodnoceny kvalitativní i kvantitativní parametry území.

Při hodnocení kvalitativních parametrů ve vztahu k EVL Šumava bylo zjištěno, že záměrem budou dotčena přírodní stanoviště 9410 Acidofilní smrčiny, 9110 Bučiny asociace Luzulo-Fagetum a 9130 Bučiny asociace Aspergilo-Fagetum. Z živočišných druhů je dotčeným předmětem ochrany EVL Šumava rys ostrovid (*Lynx lynx*). Na základě dostupných mapových podkladů byly následně odhadnuty kvantitativní parametry, a to následujícím způsobem. Podíl záměrem ovlivněné plochy v případě přírodního stanoviště 9410 Acidofilní smrčiny činí 0,3 % celkové rozlohy přírodního stanoviště v rámci EVL Šumava (18258,9 ha), v případě přírodního stanoviště 9110 Bučiny asociace Luzulo-Fagetum činí 2,7 % z celkové rozlohy přírodního stanoviště v rámci EVL Šumava (15525,7 ha) a v případě přírodního stanoviště 9130 Bučiny asociace Aspergilo-Fagetum činí 0,6 % z celkové rozlohy přírodního stanoviště v rámci EVL Šumava (2569,5 ha). Zejména v případě přírodního stanoviště 9110 Bučiny asociace Luzulo-Fagetum je orgán ochrany přírody toho názoru, že významný vliv záměru s uplatněním principu předběžné opatrnosti nelze vyloučit.

Jediným dotčeným předmětem ochrany EVL Šumava ze živočichů je rys ostrovid (*Lynx lynx*). Na Šumavě existuje stabilní populace tvořená teritorií samců (až 400 km²) a menšími teritorií samic. Pro udržení stability populace a trvalou reprodukci je nezbytné vyloučit fragmentaci této populace, která je početně na spodní hranici potřebné pro dlouhodobou úspěšnou existenci. Tuto fragmentaci mohou způsobit reálné překážky v migrační ose, které nelze obejít či překonat, trvalé zdroje rušení nebo změny biotopů směrem k takovým, kterým se druh spíše vyhýbá. Riziko oddělení části populace na pravobřeží od centrální populace na Šumavě nelze po realizaci záměru vyloučit. Dále je třeba zdůraznit, že rys je druhem striktně vázaným na rozsáhlejší lesní celky ať už v podhorských nebo horských oblastech. I když se v průběhu migrace, kterou podstupují převážně mladí jedinci ve snaze najít si vhodné teritorium, nároky na lesní prostředí u rysa snižují, přesto ze všech velkých šelem zůstává i v tomto období silně vázán na prostředí s vysokou mírou lesnatosti.

Dále bude záměrem dotčena řada druhů, které jsou předmětem ochrany PO Šumava: tetřev hlušec (*Tetrao urogallus*), čáp černý (*Ciconia nigra*), jeřábek lesní (*Bonasa bonasia*), sýc rousný (*Aegolius funereus*), kulíšek nejmenší (*Glaucidium passerinum*), datlík tříprstý (*Picoides tridactylus*) a datel černý (*Dryocopus martius*).

Tetřev hlušec (*Tetrao urogallus*):

Druh obývá lesy boreální a mírné zóny. Vyskytuje se v polohách od 800 m n.m., výrazně však preferuje vyšší polohy v rozmezí 1070 – 1250 m n.m., na které je především omezen hnízdní výskyt tetřeva. Vlivem změn biotopu, přímého pronásledování a rušení postupně došlo k fragmentaci areálu jeho výskytu a zachovalo se několik izolovaných populací. Nejvýraznější pokles početnosti druhu na území našeho státu byl zaznamenán od 40. let minulého století. V 70. letech minulého století se plocha obývaná tetřevem zmenšila na 10 % původní plochy, v 80. letech pak tetřev zcela vymizel z vnitrozemí a jeho výskyt se omezil pouze na pohraniční horstva. Monitoring výskytu v posledním desetiletí ukazuje na pokračující tendence snižování početnosti druhu. Ptačí oblast Šumava je nositelem jediné životaschopné populace tetřeva hlušce v České republice.

Šumava jako celek je v současné době centrem výskytu tetřeva, žije zde přibližně 90 % z odhadovaného počtu jedinců druhu v rámci celé ČR. Odhadovaná početnost druhu na Šumavě je 200 jedinců, v rámci PO Šumava se v současné době odhaduje počet tokajících kohoutů na 60 až 80.

Hlavními oblastmi rozšíření tetřeva hlušce na Šumavě jsou modravské a kvildské pláně, Železnorudská hornatina, kotlina horní Křemelné, hřeben Královského hvozdu. I v těchto oblastech žijí skupiny tetřeva rozptýleně ve vhodných biotopech a mimo hlavní zóny rušení. V jihovýchodní části pohoří se tetřev vyskytuje roztroušeně, zejména v prostoru Trojmezné a Hraničnicku. Území řešené posuzovaným záměrem představuje nejjižnější místo výskytu tetřeva na Šumavě, přičemž záměrem bude podle odhadu ovlivněno minimálně 4 % populace v PO Šumava. Významnost případného rušivého vlivu spatřuje orgán ochrany přírody zejména v těchto rizicích:

- a) skupina několika kusů tetřeva na Hraničnicku, která je stále ještě schopna reprodukce, by zvýšením rušení a změnou části biotopu přišla o své teritorium,
- b) ztráta teritoria může vynutit přesun jedinců do jiných vhodných teritorií (v současné době ale obsazených jinými jedinci) např. na Trojmeznou, přesun do nevhodných teritorií s rizikem rušení nebo vyššího výskytu predátorů, nebo chřadnutí jedinců mimo vhodné teritorium s rizikem uhynutí stresem,
- c) zničení nebo poškození teritoria malé populace tetřeva na Hraničnicku by nejpravděpodobněji vedlo k uhynutí a k zániku této populace, pravděpodobně by nebylo kompenzováno přesunem všech jedinců směrem na Trojmeznou (tj. do nejbližšího vhodného teritoria),
- d) míra poškození biotopu by neumožnila při jeho předpokládaném užívání obnovu tetřeví populace, biotop by byl tedy ztracen bez plošné náhrady.

Tetřev hlušec je velmi citlivým druhem z hlediska rušení v období toku, hnízdění a vyvádění mláďat, které probíhají postupně od počátku března do počátku srpna. Negativní vliv rušení přítomností člověka lze doložit například nízkou úspěšností hnízdění v lokalitách, kde probíhají rozsáhlé zásahy vyvolané kůrovcovou kalamitou. V zimním období pak rušení jedinců v lokalitách, kde si vyhledávají potravu, se stává limitujícím faktorem jejich přežití.

Záměr, který znamená výrazný nárůst frekvence pohybu osob v dotčeném území, může mít dopad nejen na velikost plochy biotopu, ale zároveň také na celistvost biotopu a na existenci izolované populace tetřeva v oblasti Smrčina – Trojmezná. Záměr s rizikem negativního ovlivnění cca 4 % tetřeví populace by měl být rovněž posouzen v kontextu s dalšími vlivy negativně ovlivňujícími populaci tohoto druhu, ať jsou to jiné rozvojové záměry spojené s rušením nebo

zásahy do biotopu, hospodářské aktivity, predátoři apod. Je zřejmé, že právě postupné výrazné omezování rozlohy území a fragmentace populací jsou nejvýraznějšími faktory, které způsobují pokles početnosti druhu. Z tohoto důvodu orgán ochrany přírody v daném případě nemůže vyloučit významný vliv záměru na tento druh.

Čáp černý (*Ciconia nigra*)

Jedná se o druh horských lesů, pahorkatin a lužních lesů, který upřednostňuje listnaté a smíšené lesy, hlavně staré bukové porosty. Je tažný, evropské populace táhnou na zimu do střední a západní Afriky. Čáp černý žije jednotlivě a velmi skrytě. Záměrem může být místní populace významně negativně ovlivněna, neboť zasahuje území částečně pokryté právě bukovými porosty, a to nejen plošnou likvidací části těchto porostů, ale také rušením, což je u daného druhu s ohledem na jeho plachost nutné považovat za zvláště omezující faktor.

Jeřábek lesní (*Bonasa bonasia*)

V ČR se vyskytuje především ve třech oblastech - na Šumavě a v Novohradských horách, v Jeseníkách a v Beskydech. Územní rozšíření tohoto druhu v ČR je tedy velmi úzké, jednotlivé populace jsou izolované. Rovněž je pozorován dlouhodobý úbytek druhu na celém území ČR, přičemž na Šumavě jsou považovány jeho dosavadní stavy za stabilizované. Vzhledem k obývaným biotopům a hustotě teritorií mohou být záměrem negativně ovlivněna hnízdní teritoria druhu (předpoklad 3 - 5 teritorií ovlivněných záměrem ve spojení s dalšími záměry). Jeřábek lesní hnízdí pravidelně na severním svahu Hraničnicku a podél Rasovky. Podíl z celkové populace je tak kolem 1 – 2 %. Rizikem však může být vytvoření bariéry realizací záměru (nevhodné biotopy, rušení), kterou by došlo k fragmentaci populace a izolování populace jeřábka lesního na pravém břehu Lipna od populace ostatní PO.

Kulíšek nejmenší (*Glaucidium passerinum*)

Nejmenší evropská sova hnízdící v horských jehličnatých a smíšených lesích severní a střední Evropy, tam, kde má k dispozici vhodné hnízdní dutiny. V České republice se její výskyt soustřeďuje zejména do oblastí jižních a západních Čech. Možnost významného vlivu záměru na předmět ochrany orgán ochrany přírody spatřuje především v plošném omezení vhodných hnízdních příležitostí a v rušení pohybem osob a technických zařízení.

Sýc rousný (*Aegolius funereus*)

Má podobné nároky jako předchozí druh, záměrem bude také shodně ovlivňován. Možnost významného vlivu záměru na předmět ochrany orgán ochrany přírody spatřuje především v plošném omezení vhodných hnízdních příležitostí a v rušení pohybem osob a technických zařízení.

Datlík tříprstý (*Picoides tridactylus*)

Lesní komplex Smrčina - Trojmezna patří v rámci PO Šumava k lokalitám s největší hustotou tohoto druhu. Příčinou toho je existence porostů pralesovitěho typu, ponechaných převážně přirozenému vývoji. Možnost ovlivnění druhu je prvotně dána plošným zásahem do porostů, které jsou biotopem jeho výskytu. Sekundárně pak může spolupůsobit rušivý vliv pohybu osob.

Orgán ochrany přírody posoudil všechny výše uvedené skutečnosti a došel k závěru, že samotný cíl technického zpřístupnění oblasti Hraničnicku povede ke zvýšení rušení v této oblasti, větší koncentrace osob v prostoru terminálu bude generovat další rušení v prostoru dosud ponechaném v klidu rozptylem návštěvníků, hlukem apod., a to i v území záměrem přímo neovlivněným. Lze přepokládat vznik celoročního rušení pohybem osob v celé vrcholové oblasti Smrčiny a Hraničnicku, po hraničním chodníku ve směru k Trojmezně a po ostatních přístupových

**SPRÁVA NÁRODNÍHO PARKU
A CHRÁNĚNÉ KRAJINNÉ OBLASTI ŠUMAVA**

cestách na svazích Smrčiny a Hraničnicku. Právě toto rušení může způsobit výraznější zásahy do existenčních možností druhů, než samotné vymezení propojovacího koridoru. Tyto aspekty lze jednoznačně hodnotit jako kumulaci vlivů v širším okolí. Proto orgán ochrany přírody dospěl k závěru, že významný vliv výše uvedeného záměru na příznivý stav předmětu ochrany nebo celistvost EVL Šumava a PO Šumava nelze vyloučit.

**SPRÁVA NÁRODNÍHO PARKU
ŠUMAVA**

1. máje 260 385 01 Vimperk [1]

Ing. Tomáš Hlavatý
vedoucí sekce
Správa Národního parku Šumava